

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم استاد سلام تقدیر بر این بود که در این اربعین فرصت حضور در پیاده‌روی نجف تا کربلا را داشته و دعاگوی حضرتعالی باشم. در روز دوم حالتی دست داد که موجب وجد و نشاط و بی‌چیزی بود. در مسیر تک‌تک آدم‌ها از هر سرزمین، با هر فرهنگ و زبانی و با هر موقعیت اجتماعی و یا نوع مسئولیت و کاری که در این واقعه داشتند، همه هیچ بودند، هیچ.. فقط یکپارچگی بود، وحدت بود، وحدت. در عین کثرت. به قول مولوی که حضرتعالی بارها تکرار فرمودید: آب کوزه گر در آب جو شود محو گردد در وی و او جو شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به حضور فوق‌العاده‌ای که در یگانگی بین خادم و زائر در رخداد اربعینی پیش آمده، باید اندیشه نمود تا انسانیت معنای تاریخی خود را احساس کند و به رخداد اربعینی این روزها باید اندیشه کرد و افقی که نسبت به آینده بلند در پیش است تا بشر از تنگناهای نسبت خود با دیگران آزاد شود.

۱- امام صادق «علیه السلام» در رابطه با زیارت امام حسین «علیه السلام» و برکاتی که پیاده‌روی آن زیارت دارد که هر قدمی موجب محو سیئه و ایجاد حسنه خواهد شد با ما سخن‌ها دارند تا آنجایی که آرام‌آرام تا نزدیکی به مزار امام، عملاً انسان به نحوی از عصمت نایل می‌شود؛ آن حضرت سخن را به آن‌جا رساندند و فرمودند: «... حَتَّى إِذَا صَارَ فِي الْخَائِرِ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْمُصْلِحِينَ الْمُتَجَبِّينَ حَتَّى إِذَا قَضَىٰ مَنَاسِكَهُ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْفَائِزِينَ حَتَّى إِذَا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ أَتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ «صلى الله عليه وآله وسلم» يُقْرُوكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ: اسْتَأْنِفِ الْعَمَلَ فَقَدْ غَفَرَ لَكَ مَاضِي»؛ تا آن‌که چون زائر به حائر برسد حق تبارک و تعالی او را از «مُصْلِحِينَ و مُتَجَبِّين» یعنی در زمره مصلحین قرار می‌گیری؛ انسان‌هایی که اراده برای تغییر وضع موجود دارند و در این رابطه منتجبین و برگزیدگانند. و حال سخن در آن است که زائر در چنین موقعیتی در خود چه می‌یابد و چه افقی به عنوان انسانی صالح و برگزیده در مقابلش گشوده می‌شود تا در این رابطه ما به عنوان زائر با او برای فردایی که فردای دیگری است، به گفتگو بنشینیم، فردایی که به تعبیر رهبر معظم انقلاب جمع بین «دین» و «دانش» خواهد بود.

حضرت صادق «علیه السلام» در ادامه می‌فرمایند: وقتی زائر زیارت را به پایان رساند خداوند او را از «فائزین» محسوب می‌فرماید تا زمانی که اراده مراجعت نماید در این وقت فرشته‌ای نزد او آمده و

می‌گوید: رسول خدا «صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم» سلام رسانده و به تو می‌فرماید: «از ابتداء عمل را شروع کن، تمام گناهان گذشته‌ات آمرزیده شد، «وَرَفَعَ لَهُ دَرَجَةً» و درجه‌ای بر درجات‌اش افزوده می‌شود. به همان معنایی که از حضرت سجاد «علیه‌السلام» نقل شده است «وَعَلِمَ أَبُو ذَرٍّ مَا فِي قَلْبِ سَلْمَانَ لَقَتَلَهُ» اگر اباذر می‌دانست بر قلب سلمان چه می‌گذرد او را به قتل می‌رساند و این به جهت درجه و ساحت برتری است که برای اباذر قابل دسترس نمی‌باشد و زائر امام حسین «علیه‌السلام» چنانچه با پای پیاده آن مسیر را طی کند و با نسبتی که با شخصیت معصوم آن حضرت در ازای ایجاد حسنه و محو هر سیئه در قدمش پیش می‌آید، به آن درجه‌ای می‌رسد که حضرت با جمله «وَرَفَعَ لَهُ دَرَجَةً» تنها توانسته‌اند بدان اشاره کنند و بفرمایند: «وَرَفَعَ لَهُ دَرَجَةً».

ملاحظه می‌کنید زائر در مواجهه با زیارت حضرت، به مقامی می‌رسد که مقام «فائِزین» است و چون از سفر برگشت بنا به آن روایت، مورد سلام رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» قرار می‌گیرد با حضوری که گویا با آمرزش گناهان گذشته، به مقام عصمت ذیل امام معصوم نایل می‌شود. و حال این زائر است با چنین شخصیتی که می‌تواند نقش‌های بزرگی را در دل این تاریخی که با چنین اربعینی به ظهور آمده، مدّ نظر آورد. و این مائیم و مواجهه با چنین زائری و گفتگویی که باید برای حضور در آینده این تاریخ به میان آید.

۲- آیا به این سخن رهبر معظم انقلاب در رابطه با رخداد اربعینی پیش آمده فکر کرده‌ایم که می‌فرمایند:

«در دنیا سعی می‌کنند که نگذارند این نورافکن قوی دیده شود. لکن نمی‌توانند؛ دیده خواهد شد. تا وقتی ادامه دادید حرکت را، ناچار حقیقت خود را آشکار خواهد کرد.» (۳/۹/۹۵)

وعدۀ امیدوارکننده‌ای که در این سخن هست، به کدام آینده اشاره دارد؟ که به گفته ایشان:

«این یک حادثۀ الهی است، این یک پدیدۀ الهی است؛ این نشان‌دهندۀ این است که این راه، راه عشق است؛ منتها نه عشق مجنونانه، عشق همراه بصیرت است. بنابراین، کار، کار بزرگی است؛ پدیده، پدیدۀ عظیمی است.» (۳/۹/۹۵)

۳- آری! با نظر به کربلا و پاسداشت اربعین به سوی انقلاب اسلامی آمدم تا از سیطرۀ فرهنگ

استکباری‌رهای یابیم و حال با پاسداشت اربعین، حضور جهانی پیدا می‌کنیم تا انسانیت را به جهان نشان دهیم تا زمینه ظهور انسان کامل حضرت صاحب الامر «عجل‌الله‌تعالی‌فرجه» فراهم شود.

۴- حضور در پیاده‌روی اربعینی این سال‌ها، حضور در میدانی است که انسان با حضور در این میدان به تمدن دیگری غیر از تمدن خودبنیاد غرب نظر می‌کند و این همان تفصیل کربلا در این تاریخ می‌باشد.

۵- با حضور در رخداد اربعینی این سال‌ها، ما از گرفتار بلای بی‌تاریخی‌رهای می‌یابیم. زیرا همه چیز

حکایت از جابجایی قدرت دارد تا آنجایی که آمریکا برای نجات اسرائیل - که حضور غرب است در

غرب آسیا- به کمک آن رژیم می‌آید و در همین صحنه، ایران با آمریکا برخورد می‌کند و این یعنی

آمریکا دیگر اَبَر قدرت نیست.

با حضور در تاریخ رخداد اربعینی این سال‌ها، در حال حضور در تاریخی هستیم که طلوع تاریخ دیگری است، و این یعنی نظر به آینده‌ای اصیل که با پیاده‌روی اربعینی مَدّ نظر انسان می‌آید و شوری تاریخی را در جان انسان شکل می‌دهد. موفق باشید